D O P O R U Č E N Ě

Městský soud v Praze
Hybernská 184
111 21 P r a h a 1
hybernska@msoud.pha.justice.cz

V Praze dne 8. března 2009

Žalobce: Občanské sdružení Hezké Jižní Město
se sídlem Stříbrského 683/14, 149 00, Praha 11
kontaktní adresa: *Občanské sdružení Hezké Jižní Město*
Eva Šulistová, Stříbrského 687, 149 00 Praha 4

zastoupeno Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem se sídlem Praha 4,
Ve svahu 531/1, 147 00, v seznamu advokátů ČAK zapsaným pod č. 12427

Žalovaný: Ministerstvo životního prostředí
se sídlem Vršovická 68, 100 10, Praha 10

Ž A L O B A podle § 65 odstavců 1 a 2 soudního řádu správního proti rozhodnutí žalovaného čj. 500/2197/503 21/08 ze dne 29. 12. 2008 o zamítnutí odvolání o zamítnutí odvolání žalobců proti rozhodnutí Správy Chráněné krajinné oblasti Český kras zn. 03055/CK/2008 ze dne 13. 10. 2008, kterým bylo stavebníkovi povolena výjimka podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny pro realizace stavby nazvané „**Milíčovský háj jih a východ, obytný soubor**“;
— o přezkum zákonnosti a o zrušení obou těchto správních rozhodnutí

č t y ř i k r á t

I. stručný přehled věci

Dne 13. 10. 2008 (zn. 03055/CK/2008) vydala Správa Chráněné krajinné oblasti Český kras (dále jen „správa CHKO“) pro stavebníka/žadatele společnost Skanska reality, a. s. se sídlem Kubánské nám. 13191/11, Praha 10, IČ 63995590 výjimku podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny.

Žalobce napadl toto rozhodnutí svým včasným odvoláním.

Žalovaný vydal dne 29. prosince 2009 žalované rozhodnutí čj. 500/2197/503 21/08, kterým zamítl podaná odvolání (i žalobcovo) a napadené rozhodnutí potvrdil. Žalované rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 9. ledna 2009 — tato žaloba je včasná.

Touto žalobou žalobce napadá obě výše uvedená rozhodnutí v plném rozsahu a navrhuje jejich zrušení.

Žalobce označuje jako osoby zúčastněné na řízení účastníky správního řízení. Jmenovitě jsou žalobci známy tyto osoby:
stavebník — společnost Skanska reality, a. s. se sídlem Kubánské nám. 13191/11, Praha 10, IČ 63995590;
a druhý odvolatel — Ateliér pro životní prostředí, o. s. se sídlem Ve svahu 531/1, 147 00, Praha 4 — Podolí

II. žalobní body

Správa CHKO podřadila důvody pro povolení výjimky pod ustanovení
§ 56 odst. 3 písmene **h)** — to bez uvedení druhů, kterých se tento důvod týká;
§ 56 odst. 3 písmene **e)** — to za účelem ochrany živočichů skokana skřehotavého a zeleného, kuňky obecné, čolka velkého a obecného a ledňáčka říčního a jejich stanovišť a
§ 56 odst. 3 písmene **g)** — to pro účel opětovného osídlení "určitého území" populací slepýše křehkého.

Podle uvedených ustanovení zákona (§ 56):

(3) Výjimku ze zákazu u zvláště chráněných rostlin a živočichů lze udělit jen

e) za účelem ochrany živočichů, rostlin nebo jejich stanovišť nebo ochrany přírodních stanovišť,

g) pro účely opětovného osídlení určitého území populací druhu nebo opětovného vysazení v původním areálu druhu nebo pro chov v zajetí pro tyto účely, včetně umělého rozmnožování rostlin,

h) z ostatních naléhavých důvodů s výrazně převažujícím veřejným zájmem včetně těch, které jsou sociální a ekonomické povahy, jež mají příznivé důsledky pro životní prostředí,...

Výjimku lze udělit jen tehdy, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení a pokud populace daného druhu bude udržena v příznivém stavu z hlediska ochrany.

Uvedené zákonné podmínky v tomto případě vůbec nejsou splněny. Správa CHKO i následně žalovaný zcela ohýbají právo tak, aby mohli předstírat "zákonně" vydané povolení výjimky pro záměr, který vůbec pro to nesplňuje podmínky!

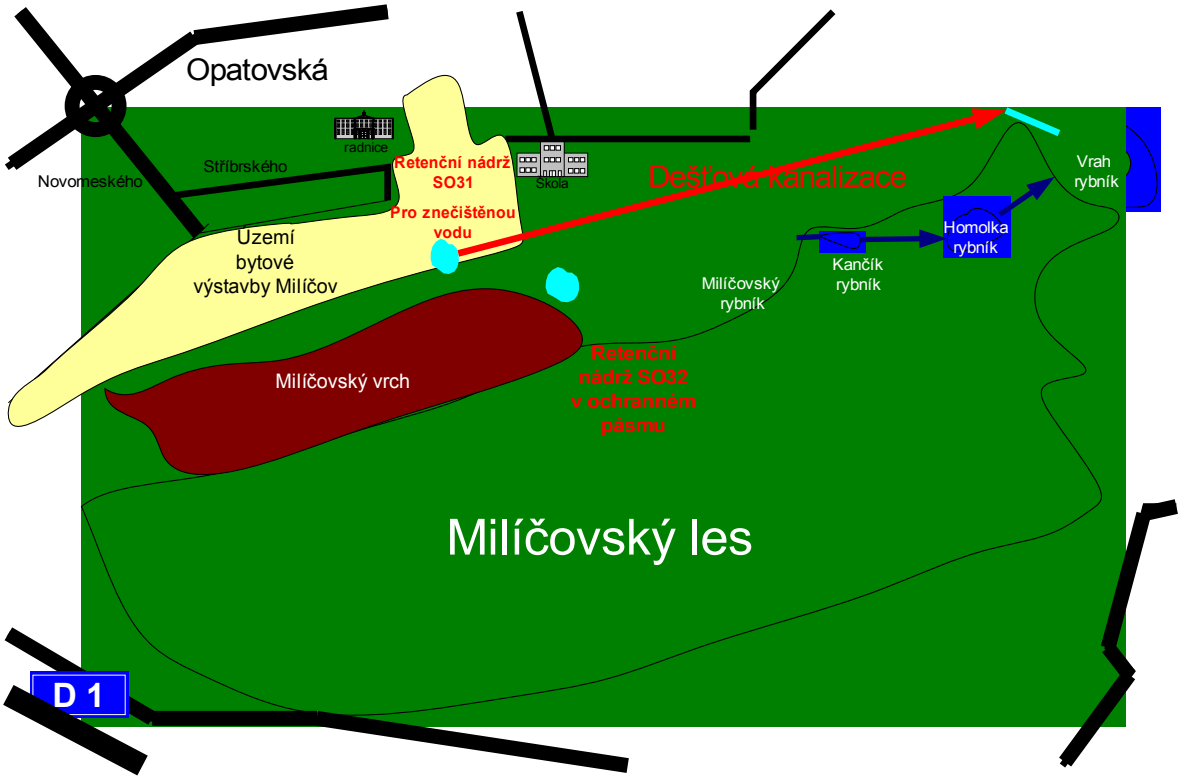

Obrázek situace na Milíčově

Území Natura 2000 leží mezi rybníkem Vrah a Milíčovským rybníkem. Území kolem Milíčovského rybníka je Přírodní památkou, která byla z důvodu ochrany přírody zasažené výstavbou Jižního Města (vodní bilance a antropogenní vliv) vyhlášena již vyhláškou č. 5 v roce 1988 Přírodní památka Milíčovské rybníky a les ***„Soubor přirozených doubrav, olšin, vlhkých luk a rybníků, významná společenstva rostlin a biotop chráněných živočichů (bezobratlých, obojživelníků, savců, ptáků), charakteristický úsek krajiny Průhonické plošiny a důležité zázemí obyvatel Jižního města Katastrální území Újezd“.*** Srážky spadlé na území udělené výjimky, stejně jako jižní části Jižního Města a Kateřinek přirozeně odtékají do mokřadů Milíčovského rybníka, pokud nejsou odvedeny kanalizací.

1) ad § 56 odst. 3 písmeno h) zákona o ochraně přírody a krajiny

Správa CHKO tak implicitně dává k uvěření, že komerční výstavba bytů (kde jediným cílem investora je dosáhnout svého soukromého zisku, viz důvod jeho založení a důvody, které ho vedou k tomuto stavebnímu záměru) je veřejným zájmem (navíc výrazně převažujícím nad zájmem ochrany přírody)! Žalovaný to vyjádřil i explicitně (dolní polovina str. 5 žalovaného rozhodnutí) slovy „*zájem na nové bytové výstavbě lze chápat jako veřejný zájem na uspokojování bytových potřeb stávajících i budoucích obyvatel Prahy a tedy jako ostatní naléhavý důvod s výrazně převažujícím veřejným zájmem sociálním*“.

Z uvedeného je zřejmé, že nebyl prokázán konkrétní veřejný zájem neboť to, že by bylo nějaký záměr *lze chápat* za veřejný zájem ještě neznamená že se v daném případě skutečně jedná o veřejný zájem.

I v případě, že by existoval takový naléhavý veřejný zájem na výstavbě bytů, bylo by nutno prokázat, že jej nelze uspokojit jiným řešením (jiným záměrem), ne tímto záměrem

vyžadujícím výjimku (viz poslední věta § 56 odst. 3 zákona) a o takový průkaz se žalovaný ve svém rozhodnutí ani nepokusil (ostatně ani Správa CHKO)

Žalovaný dále vychází z předpokladu, že je „*potřeba realizovat výstavbu nyní...*“ a tento předpoklad má za prokázaný jen tím, že stavebník má záměr stavět. Vůlí stavebníka je nanejvýš prokázán jeho zájem, ne potřeba výstavby a ani ne veřejný zájem na její realizaci.

MŽP prokazuje veřejný zájem výstavby na tom, že je výstavba v souladu s územním plánem. Toto hodnocení je zcela zjednodušené, když si uvědomíme, že územní plán v části schvalované zastupitelstvem stanovuje pouze funkčnost plochy v tomto případě čistě obytné a nestanovuje ani míru využití území. To znamená, zda zde bude postaven nízkopodlažní ekologický bytový objekt v zeleni nebo naopak mrakodrap. Navíc vzhledem k tomu, že územní plán je dnes stanoven pro většinu území České republiky, tak by šlo postupem žalovaného zdůvodnit veřejný zájem na jakémkoliv území, pro který byl připraven územní plán.

Správa CHKO vydala výjimku podle ustanovení § 56 odst. 3 písmene h) v rozporu se zákonem, když neprokázala ani veřejný zájem a ani neexistenci jiného uspokojivého řešení. **Žalovaný, tím že toto nezákonné rozhodnutí potvrdil, sám vydal rozhodnutí, které je v rozporu se zákonem o ochraně přírody a krajiny a zasáhl do práv žalobce. Žalobce tak byl zkrácen v právu na zákonnost rozhodování (zákonné vyřízení jeho odvolání) a v právu na příznivé životní prostředí, neboť napadeným postupem byl povolen nezákonný zásah do něj.**

V případě výjimky § 56 odst. 3 písmene h) není dále z výroku rozhodnutí správy jednoznačně seznatelné, kterých druhů se takto udělená výjimka týká — její rozhodnutí je v tomto bodě nepřezkoumatelné. Žalovaný toto rozhodnutí potvrdil čímž sám porušil zákon.

důkaz — správním spisem;

2) ad § 56 odst. 3 písmena e, g) zákona o ochraně přírody a krajiny

Výjimky podle ustanovení § 56 odst. 3 písmen e, g) by bylo možno, udělit (ve vztahu k jednotlivcům chráněných druhů) v případě, že záměr jako takový směřoval k zákonem uvedenému účelu (tj. podle písmene e) k ochraně jedinců a stanovišť nebo podle písmene g) k opětovnému osídlení).

Žadatel o výjimku nehodlá uskutečnit svůj investiční záměr z důvodu ochrany skokana skřehotavého a zeleného, kuňky obecné, čolka velkého a obecného a ledňáčka říčního (ostatně pozitivní vliv zamýšleného záměru ani nebyl v řízení prokázán!), celý záměr dělá jen pro zisk z rozprodeje (možná nájmu) bytů a dalších prostor — odůvodnění udělení výjimky odkazem na ustanovení § 56 odst. 3 písmeno e) v rozhodnutí správy CHKO je tak nepravdivé, neboť neodpovídá skutečnému stavu věci.

Žadatel o výjimku nehodlá uskutečnit svůj investiční záměr ani pro účel opětovného osídlení „určitého“ území populací slepýše křehkého (avšak ani tento efekt nebyl v řízení prokázán!) — odůvodnění udělení výjimky odkazem na ustanovení § 56 odst. 3 písmeno g) v rozhodnutí správy CHKO je tak nepravdivé neboť neodpovídá skutečnému stavu věci.

Možný, v tomto řízení ale neprokázaný vedlejší efekt (viz předchozí dva odstavce), nelze vydávat za důvod pro povolení výjimky podle písmene e) a g), neboť z textu zákona vyplývá, že důvody uvedené v ustanoveních těchto písmen musí být hlavním důvodem (žadatele) pro učinění opatření, pro které žádá výjimku, tj. že primárním cílem žadatele je dosažení výsledku popsaného v oněch ustanoveních písmen e) a g) — to zde evidentně není.

Cílem stavebníka není zlepšení předmětné lokality, cílem je jen zisk a toto území je jen předmětem, který k tomu má posloužit, nic jiného pro stavebníka (žadatele o výjimku) toto území neznamená.

Žalovaný uznal, že prioritním důvodem žádosti o povolení výjimky bylo ...povolení výstavby bytového komplexu — avšak zároveň tvrdí, že výjimka byla povolena v souladu s ustanoveními § 56 odst. 3 písmen e, g) zákona, tedy že výjimka je povolena pro účel ochrany jedinců a stanovišť a k opětovnému osídlení stanovišť... (viz předposlední odstavec na str. 6 žalovaného rozhodnutí), a proto potvrdil rozhodnutí správy. Rozhodnutí žalovaného je tak vnitřně rozporné — a je nevěrohodné v odůvodnění zákonnosti udělení výjimky. **Žalobce tak byl zkrácen na právu na zákonný přezkum odvoláním napadeného rozhodnutí a dále na právu, aby rozhodnutí** [žalovaného] **mělo zákonem předepsané náležitosti — řádné odůvodnění**.

Žalobce je přesvědčen, že zde nejsou splněny podmínky pro udělení výjimky podle ustanovení § 56 odst. 3 písmen e, g) zákona (a že proto žalovaný její udělení nemohl řádně odůvodnit), neboť záměr, pro který byla výjimka udělena nesleduje zákonem předpokládaný účel. **Tím, že žalovaný potvrdil udělenou výjimku, umožňuje provést nezákonný zásah do přírody (vůči zvláště chráněným druhům) a zasahuje tak do práva žalobce na příznivé životní prostředí.**

důkaz
— správním spisem;

3) Další zákonem předpokládanou podmínkou pro povolení výjimky je neexistence jiného uspokojivého řešení (§ 56 odst. 3, poslední věta) — a ta podle názoru žalobce také není splněna (což uplatnil jako jeden z odvolacích bodů). Správa v průběhu řízení a proto ani ve svém rozhodnutí neprokázala neexistenci jiných uspokojivých řešení, tedy vydala rozhodnutí v rozporu s ustanovením § 56 odst. 3, poslední věty zákona o ochraně přírody a krajiny. Žalovaný také pominul zjištění splnění zákonné podmínky a vlastně jen uvedl, že i případný jiný vlastník pozemků (než žadatel/stavebník) by také nejspíš dané území zastavěl... (o jiné podobě zástavby, která by nevyžadovala výjimku — tj. o jiném uspokojivém řešení ani neuvažovali!) Jak správa tak i žalovaný rezignovali na prokázání splnění nezbytné zákonné podmínky pro udělení výjimky a proto je výjimka povolena v rozporu se zákonem.

Žalobce očekávali, že odvolací orgán odstraní nezákonnosti na které ve svém odvolání poukázal (nesplnění zákonné podmínky pro udělení výjimky), nestalo se tak. Bylo tak porušeno právo žalobce na zákonnost rozhodování.

Tím, že žalovaný potvrdil udělenou výjimku vydanou bez splnění zákonem vyžadované podmínky, umožňuje provést nezákonný zásah do přírody (vůči zvláště chráněným druhům) a zasahuje tak do práva žalobce na příznivé životní prostředí.

důkaz
— správním spisem;

4) pro body §56 odst. 3 písm. e) a g)

Celá konstrukce je založená na předpokladu, že v dnešní době nejsou vlastníci povinni, ačkoliv vlastníkům pozemků to § 68 zákona přímo ukládá, zlepšovat stav dochovaného přírodního a krajinného prostředí. Naopak žalovaný nekonzistentně předpokládá, že vlastníci pozemků se budou chovat v souladu s § 68 zákona po výstavbě.

- Pokud v dnešní době společnost SKANSKA či MHMP si na svém území neplní své povinnosti vlastníků a lokalita zarůstá, je zapotřebí sjednat nápravu s těmito vlastníky podle zákona a nebrat stav, který je v rozporu se zákonem, jako východisko pro další úvahy, či jako odůvodnění povolení stavby. Pokud dnes vlastníci pozemků nepostupují v souladu se zákonem, není důvod věřit, že v budoucnu po výstavbě se jejich chování změní. Management zeleně mohou oba subjekty využít již nyní s daleko lepšími výsledky pro ochranu přírody než když tento management uplatní později, až přibude několik tisíc nových obyvatel, tisíce m2 betonu, stovky psů, významná část vod z nově postavených na zelené louce komunikací a střech bude svedena mimo území ... . Hodnocení je založeno na subjektivních nepřezkoumatelných zkušenostech žalovaného, které vycházejí ze spekulativního odhadu chování vlastníků, kde chybí:
    - Stanovení metodiky, kritérií, metrik, hraničních hodnot, (žalobce například ve svém vyjádření v řízení postupoval podle ČSN)
    - analýza současného stavu založená na podrobném terénním průzkumu
    - analýza budoucího stavu, která by se odvolávala na kvantitativní studie např. výskytu slepýše či ještěrky na sídlištích (podle nám známých informací stavy ještěrky obecné na sídlištích se snižují)
- Žalovaný dokonce uvádí v bodě A 5) „*... jsou tato opatření vázána na finanční možnosti vlastníka, a pokud ten vlastními prostředky pro takové záměry nedisponuje, není důvodu, aby využil prostředků soukromého investora*“. Tento bod je zase jen spekulace žalovaného. Soukromý investor může nabídnout MHMP jakoukoliv pomoc, ale poskytnutím této pomoci nemůže v rámci tohoto správního řízení zdůvodňovat to, že stavba na jiném území („*není předmětem tohoto řízení*“), tentokrát společnosti Skanska zlepšuje z důvodu poskytnutí pomoci MHMP životní prostředí.

<u>důkaz</u>
— správním spisem;
— vyjádření České herpetologické společnosti k vývoji početností populací plazů na území sídlišť;

5) pro body §56 odst. 3 písm. e) a g), h)

Žalobce se vůbec nezabýval argumenty předloženými OS HJM, Dr. Vitvarem, Dr. Petříkem. Žalovaný uvedl (str. 7 druhý odstavec v "Ad A 3), že „*Za nic dokazující a irelevantní námitku považuje odvolací orgán odkaz na vyjádření nejmenovaného zástupce České herpetologické společnosti v souvislosti s předmětnou stavbou. Pokud s touto společností odvolatel záměr konzultoval, měl požádat o konkrétní oficiální vyjádření zástupce společnosti, nikoliv bez jakéhokoliv podkladu tlumočit neověřitelné vyjádření tohoto subjektu*“.

- Žalovaný si musí být vědom toho, že Česká herpetologická společnost není schopna dát oficiální stanovisko v době 15 dní, které má odvolatel ze zákona. Navíc žalovanému by měly být známy skutečnosti ve stanovisku obsažené, mohl je vyvrátit na základě odborných argumentů a citací. Nebo snad není pravda, že se počet ještěrek obecných v Praze postupnou urbanizací snižuje, stačí se podívat na počet udělených výjimek v Praze nebo že není ještěrka citlivá na rušení psy? Jak je to s výskytem ještěrek obecných na Zbraslavi po vybudování kynologického centra?
- Na argumentaci hydrologa pana Dr. Vitvara ze Sekce vodních zdrojů a OS HJM ohledně vodní bilance není odpovězeno vůbec, přitom je zapotřebí vycházet z § 2 písm. i) zákona. Dr. Vitvar sice není autorizovanou osobou v ČR pro biologická

hodnocení a druhou ochranu jak uvádí žalovaný, ale specialistou OSN na vodní hospodaření v krajině. Každopádně je Dr. Vitvar dostatečně erudovaným odborníkem, aby se jeho podněty správní orgán zabýval tak, jak mu nařizuje zákon.

- V rozporu s vyjádřením Dr. Petříka uvádí žalovaný, že „nedostatky biologického hodnocení směřuje výhradně vůči druhům ohroženým“ přitom ve vyjádření Dr. Petříka je uveden vemeník dvoulistý a další dva kriticky ohrožené taxony, 4 silně ohrožené.
- OS HJM zpochybňuje biologické hodnocení zpracované společností AQUATEST výše uvedenými odborníky, to znamená tvrzení žalovaného „Ostatně HJM nezpochybnilo obsah tohoto hodnocení ...“.je v rozporu s obsahem odvolání žalobce, který zpochybňuje hodnocení zpracované společností AQUATEST ve svých odvoláních.

Žalovaný se věcně nezabýval vznešenými námitkami žalobce (apriori je označil za irelevantní) **čímž zasáhl do žalobcova práv na přezkum minimálně v mezích odvolacích bodů. Toto mělo vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí, neboť kdyby žalovaný věnoval řádnou pozornost tomuto odvolacímu bodu, musel by odvoláním napadané rozhodnutí zrušit pro nezákonnost.**

důkaz
— správním spisem;
— důkaz o snižování počtu ještěrek obecných a slepýšů je možné odvodit i z počtu udělených výjimek se zákona v Praze;
— důkaz o výskytu počtu ještěrek na Zbraslavi u kynologického centra je dána stávajícím stavem na této lokalitě a může tento stav dokumentovat sám žalovaný;
— důkazem je absence důkazu ze strany žalovaného pro udělení výjimky pro obojživelníky. Z důvodu absence terénního průzkumu není ani zcela zdokumentován jejich výskyt v suchých a vlhkých obdobích. Žalovaný neprokázal, že dešťové srážky svedené z důvodu výstavby několikakilometrovou stokou mimo území mokřadů nepovedou k kritickému snížení výskytu kriticky a silně ohrožených obojživelníků, které jsou na vodu vázané. Přitom se v materiálech k přírodní památce uvádí, že výstavba Jižního Města, Kateřinek a milíčovského vrchu vede k vysychání mokřadů, což může doložit každý místní obyvatel. Typické je, že kritická hodnota vodní bilance pro obojživelníky ani nebyla kvantifikována. Žalovaný vydává za důkaz hydrologickou studii, která za důkaz „akceptovaelného“ vlivu výstavby považuje to, že plocha zástavby je realativně menší než rozloha ostatní plochy a vůbec nebere v potaz již dnes zastavěnou plochu jihu Jižního Města, z které jsou dešťové srážky též svedeny mimo mokřady.

6) pro body §56 odst. 3 písm. e) a g), h)

K bodu "Ad A4)" žalovaného rozhodnutí (na str. 7) uvádí žalobce, že výstavba přinese oproti stávajícímu stavu zvýšený počet psů, pravidelným kosením likvidaci přirozených skrýší pro chráněné živočichy na současné louce takže se zvyšují faktory, které zhoršují stávající stav výskytu zvláště chráněných druhů za předpokladu, že vlastník pozemku dodržuje požadavky §68. Vyjádření žalovaného: „*argumentace obavou z ohrožení zvláště chráněných živočichů se jeví jako nesmyslná*“ bez uvedení věcných argumentů nelze přezkoumat.

Změnou pozemku v katastru na zeleň nedojde k faktickému volnému pobíhání psů, protože jak praxe ukazuje na Jižním Městě, psi pobíhají všude po volných prostorách aniž by braly ohled na zákaz volného pobíhání psů či zápis druhu pozemku v katastru.

Odvod dešťové vody několikakilometrovou stokou (součást projednávaného zásahu), mimo dnes zásobované mokřady s kriticky a silně ohroženými živočichy, bude mít vliv na silně a kriticky ohrožené obojživelníky v celé oblasti včetně Přírodní památky a území Natura. Je mimo pochybnost zřejmé, že dojde k snížení objemu průtoků povrchových vod (k tomu viz plán se zákresem ploch, ze kterých by po provedení projednávaného záměru byly vody odváděny mimo horní část soustavy Milíčovských rybníků, tj. mimo stanoviště kriticky ohrožených obojživelníků a tedy k negativnímu zásahu do jejich biotopu). **Žalovaný nevysvětlil na základě kvantitativní analýzy, že chybějící srážky nejsou pod kritickou mezí nutnou k zachování zvláště chráněných druhů obojživelníků.**

Žalovaný nezjistil stav věci v míře potřebné pro vydání rozhodnutí, v důsledku toho vydal nezákonné rozhodnutí, které umožní nepřijatelný zásah do zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny. Žalobce tak byl zkrácen jak na právu na zákonné rozhodování tak i v právu na příznivé životní prostředí.

důkaz
— správním spisem;
— absence terénního průzkumu v různých ročních obdobích mapující výskyt obojživelníků
— důkaz k výskytu obojživelníků — publikace Natura Pragensis **13 (1996),** Kerouš K.: Studie výskytu tříd *Amphibia* a *Reptilia* v letech 1986 - 1993.

7) pro body §56 odst. 3 písm. e) a g), h)

Žalovaný relativizuje samo poslání ochrany kriticky a silně ohrožených živočichů v zákoně, když uvádí: „*Ačkoliv se přímo na těchto pozemcích vyskytují slepýš křehký a ještěrka obecná, nejedná se o jedinečné a klíčové populace pro přežití těchto druhů ani v rámci území hlavního města Prahy ani v rámci území České republiky*“. Toto gumové vyjádření žalovaného se neopírá o žádný právní předpis, jen o subjektivní hodnocení žalovaného, které je společensky velmi nebezpečné, protože potom kdokoliv by mohl zabíjet beztrestně kriticky ohrožené živočichy a přitom se odvolávat na to, že zabitím několika jedinců neohrožuje světovou populaci daného druhu. Nebo bychom nemuseli chránit malé populace kriticky ohrožených druhů živočichů s poukazem, že jich už je podkriticky málo.

Žalovaný nepředložil objektivní, přezkoumatelné zdůvodnění udělení výjimky ze zákona. Udělení výjimky ze zákona zvláště pro nejpřísněji chráněné živočichy v ČR musí být mimořádný nástroj, který je udělován výjimečně.

Místo, aby vyvrátil či potvrdil přezkoumatelnými argumenty námitky, relativizuje samotný předmět ochrany silně ohrožených živočichů tím, že uvádí, že se nejedná o jedinečné a klíčové populace v Praze ani v rámci České republiky. Pravděpodobně pokud by se jednalo o část klíčové populace, tak by se argumentovalo, že je populace tak silná, že jí udělení výjimky neuškodí.

důkaz
— správním spisem;

III. zkrácení na právech — shrnutí

Výše v textu žaloby je u jednotlivých bodů konkrétně tvrzeno porušení práv žalobce, a to jak jejich procesních práv, která měla vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí tak i jejich hmotných práv a žalobci jsou proto legitimováni k podání této žaloby ve smyslu § 65 odst. 1 i odst. 2 soudního řádu správního.

Konečně, tím, že byla vydána výjimka v příkrém rozporu se zákonnými podmínkami a tak, že umožňuje poškozování životního prostředí namísto, aby naplňovala účel zákona spočívající v jeho ochraně, **došlo k zásahu do žalobcova práva na příznivé životní prostředí** (čl. 35 Listiny základních práv a svobod), přičemž žalobce, občanské sdružení, je nositelem tohoto hmotného práva zejména s ohledem na ustanovení čl. 2 odst. 5 Arhuské úmluvy (č. 124/2004 Sb. m. s.) a ustanovení § 70 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny zakotvující přenesení hmotného práva na příznivé životní prostředí z fyzických osob i na jejich sdružení na úrovni národního "jednoduchého" práva.

IV. žalobní návrh

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že postupem správních orgánů byl žalobce zkrácen na svých právech. Žalobce proto žádá o přezkoumání zákonnosti rozhodnutí v obou stupních včetně procesních vad, jež přinejmenším mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

Žalobce konečně navrhuje, aby soud vynesl tento

r o z s u d e k :

1. Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí čj. 500/2197/503 21/08 ze dne 29. prosince 2008 a rozhodnutí Správy Chráněné krajinné oblasti Český kras zn. 03055/ CK/2008 ze dne 13. 10. 2008 s e r u š í a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

2. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady soudního řízení do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce.

Občanské sdružení Hezké Jižní Město